

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815210610
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815210610.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: C. K., B..T.Y., W. X, XXX XX A., J.: XX XXX XXX, proti odporcovi: H. V.T., N.. XX.XX.XXXX, A. Č. XXX, XXX XX Č., o zaplatenie sumy 426,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 36,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z tejto sumy 7,98 eur od 19.05.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 10,98 eur od 19.06.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 5,99 eur od 19.07.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 11,28 eur od 18.08.2013 do zaplatenia do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie 426,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% zo sumy 7,98 eur od 19.05.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,5% zo sumy 15,97 eur od 19.06.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,5% zo sumy 10,98 eur od 19.07.2013 do zaplatenia, úrokom vo výške 5,5% zo sumy 32,77 eur od 18.08.2013 do zaplatenia, úrokom vo výške 5,5% zo sumy 358,90 eur od 19.09.2013 a vrátiť súdny poplatok vo výške 25,50 eur. Podanie návrhu odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpil postupca Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO:0035763469 (ďalej len „postupca“) na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca uzatvoril dňa 13.03.2013 s odporcom Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“). Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle Zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe zmluvy postupca poskytol odporcovi telekomunikačné služby, špecifikované v Zmluve za podmienok stanovených v Zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Odporca sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté služby cenu stanovenú v Zmluve a v Cenníku. Postupca vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil odporcovi Vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil navrhovateľovi pohľadávku na faktúre č. XXXXXXXXXXXX na sumu 62,98 eur so splatnosťou 18.05.2013, faktúre č. XXXXXXXXXXXX na sumu 15,97 eur so splatnosťou 18.06.2013, faktúre č. XXXXXXXXXXXX na sumu 10,98 eur so splatnosťou 18.07.2013, faktúre č. 6753675243 na sumu 32,77 eur so splatnosťou 17.08.2013, faktúre č. XXXXXXXXXXXX na sumu 358,90 eur so splatnosťou 18.09.2013. Odporca ku dňu podania žalobného návrhu nezaplatil žiadnu sumu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXXXXX, Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, odovzdávacím protokolom služby Magio Sat, Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb, Cenníkom pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom a.s., faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci stav:

Právny predchodca navrhovateľa Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „ST“) ako poskytovateľ a odporca ako účastník uzavreli zmluvu o poskytovaní služby č. XXXXXXXXXXXX dňa 13.03.2013, ktorou sa poskytovateľ zaviazal zriadiť a poskytovať žalovanému službu Magio Sat s viazanosťou 24 mesiacov s tým, že v ďalšom boli uvedené parametre produktov poskytnutých žalovanému s uvedením spôsobu ich dodania a aktivácie. Poskytovateľ sa zaviazal prenechať nájomcovi do dole uvedené KZ. Nájomca sa zaviazal mesačne platiť ST cenu nájmu KZ (nájomné) podľa platného Cenníka ST a v prípade nájmu niektorého z nižšie uvedených KZ aj jednorazový poplatok za jeho aktiváciu. Nájomca sa zaviazal v prípade výpovede zmluvy o nájme z dôvodov na jeho strane a nevrátení KZ a príslušenstva uhradiť zmluvnú pokutu stanovenú v tejto zmluve alebo podľa cenníka na prenájom KZ účinného v čase podpisu zmluvy.

V zmysle bodu 1. Osobitných ustanovení zmluvy táto zmluva sa riadi platnými Obchodnými podmienkami ST, a.s. na predaj a nájom KZ, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy a obidve zmluvné strany sa ich zaväzujú dodržiavať. Ceny nájmu sú určené podľa platného Cenníka ST.

V časti zmluvy Nájom koncového zariadenia boli uvedené jednotlivé koncové zariadenia a výška nájmu mesačne ako aj zmluvná pokuta v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia prenajatého Magi Sat Boxu bez HDD, jednorazovo 150 eur bez DPH a zmluvná pokuta v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia diaľkového ovládača k prenajatému Sat Boxu 20 eur.

Podľa Záverečných ustanovení zmluva sa riadi Všeobecnými podmienkami spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na poskytovanie verejnej telefónnej služby (ďalej len „Všeobecné podmienky“), ktoré sa zmluvné strany zaväzujú dodržiavať a sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a účastník svojim podpisom potvrdzuje ich prevzatie.

Podľa časti B Základné benefity Tabuľka č. 3 zmluvy zmluvná pokuta za nedodržanie doby viazanosti pri zániku zmluvy o pripojení zo strany/z dôvodov na strane účastníka pred uplynutím 24-mesačnej doby viazanosti užívať službu Magio Sat 199,- eur (DPH sa neuplatňuje) splatnosť jednorazovo.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.05.2013 postupca odporcovi vyfakturoval sumu 62,98 eur a to za Magio a ostatné služby. Medzi Magiom si navrhovateľ vyúčtoval sumu 45,83 eur bez DPH za jednorazové poplatky a sumu 4,99 eur bez DPH za pravidelné poplatky. Medzi ostatnými službami si navrhovateľ vyúčtoval sumu 1,66 eur bez DPH za Magio Box bez HDD nájom 1MZQY5IM. Faktúra bola splatná dňa 18.05.2013. Nakoľko si navrhovateľ z tejto faktúry v návrhu uplatnil len sumu 7,98 eur, súd mu priznal len túto sumu.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.06.2013 postupca odporcovi vyfakturoval sumu 15,97 eur a to za Magio a ostatné služby. Medzi ostatnými službami si navrhovateľ vyúčtoval sumu 4,99 eur bez DPH za zmluvnú pokutu za nedodržanie doby splatnosti a sumu 1,66 eur bez DPH za Magio Box bez HDD nájom 1MZQY5IM. Faktúra bola splatná dňa 18.06.2013.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.07.2013 postupca odporcovi vyfakturoval sumu 10,98 eur a to za Magio a ostatné služby. Medzi ostatnými službami si navrhovateľ vyúčtoval sumu 4,99 eur bez DPH za zmluvnú pokutu za nedodržanie doby splatnosti a sumu 1,66 eur bez DPH za Magio Box bez HDD nájom 1MZQY5IM. Faktúra bola splatná dňa 18.07.2013.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.08.2013 postupca odporcovi vyfakturoval sumu 32,77 eur a to za Magio a ostatné služby. Medzi ostatnými službami si navrhovateľ vyúčtoval sumu 4,99 eur bez DPH za zmluvnú pokutu za nedodržanie doby splatnosti, sumu 16,50 eur bez DPH za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie a sumu 1,66 eur bez DPH za Magio Box bez HDD nájom 1MZQY5IM. Faktúra bola splatná dňa 17.08.2013.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.09.2013 postupca odporcovi vyfakturoval sumu 358,90 eur a to za Magio a ostatné služby. Medzi Magiom si navrhovateľ vyúčtoval sumu 199,- eur bez DPH za jednorazové poplatky - Magio Sat pokuta. Medzi ostatnými službami si navrhovateľ vyúčtoval sumu 100,- eur bez DPH za pokutu za Magio box 1MZQY5IM, 10,- eur bez DPH za pokutu za diaľkový ovládač, 19,95 eur bez DPH za pokutu za kartu a sumu 29,95 eur bez DPH za pokutu za ostatné príslušenstvo. Faktúra bola splatná dňa 18.09.2013.

Pohľadávka voči odporcovi bola na navrhovateľa postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014. Príloha k zmluve o postúpení pohľadávok preukazuje, že na postupníka prešla aj pohľadávka voči odporcovi, čím je preukázaná aktívna legitímácia navrhovateľa v tomto konaní.

Pokusom o zmier zo dňa 22.09.2015 navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie sumy 474,42 eur najneskôr do 25.09.2015.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

V zmysle § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Ako vyplýva z § 671 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

V zmysle § 682 Občianskeho zákonníka ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci; ak sa spôsob užívania výslovne nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

Z § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

V zmysle § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Vychádzajúc z dôkazov predložených zo strany navrhovateľa, súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzatvorená dňa 13.03.2013 zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa dodal odporcovi služby a odporca bol povinný platiť cenu za poskytnuté služby.

Z priložených faktúr vzťahujúcich sa k zmluve je preukázané, že odporca si neplnil svoju základnú povinnosť zo zmluvy a to riadne a včas platiť cenu poskytovaných služieb titulom mesačných poplatkov, preto sa v tejto časti navrhovateľ dôvodne domáhal súdnej ochrany. Poplatky za služby boli vyúčtované časťou faktúry č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 18.05.2013, kde suma 62,98 eur (z tejto faktúry si navrhovateľ uplatňuje len sumu 7,98 eur) predstavovala úhradu za poskytované služby a to za Magio a ostatné služby, časťou faktúry č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 18.06.2013, kde suma 10,98 eur predstavovala úhradu za poskytované služby a to za Magio a ostatné služby, časťou faktúry č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 18.07.2013, kde suma 5,99 eur predstavovala úhradu za poskytované služby a to za Magio a ostatné služby, ďalej bola vyúčtovaná časťou faktúry č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 17.08.2013, kde suma 11,28 eur predstavovala úhradu za poskytované služby a to za Magio a ostatné služby. Voči tejto časti žalobného návrhu, t.j. 36,23 eur súd nemal žiadne výhrady a námietky a preto na sumu 36,23 eur z vyššie uvedených faktúr zaviazal odporcu.

Tým, že si odporca nesplnil svoju povinnosť zaplatiť vyfakturované sumy za mesačné poplatky riadne a včas v lehotách splatnosti vystavených faktúr, dostal sa do omeškania a odporcovi súd okrem nároku na zaplatenie istiny priznal aj úroky z omeškania. Úroky z omeškania súd priznal v zákonnej výške 5,05 % ročne zo sumy 7,98 eur od 19.05.2013, teda odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti príslušnej faktúry splatnej 18.05.2013, až do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10,98 eur od 19.06.2013, teda odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry splatnej 18.06.2013 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5,99 eur od 19.07.2013, teda odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry splatnej 18.07.2013 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11,28 eur od 18.08.2013, teda odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti príslušnej faktúry splatnej 17.08.2013, až do zaplatenia.

Ďalej sa súd zaoberal nárokmi navrhovateľa z časti faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 4,99 eur a z časti faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 4,99 eur, z časti faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 4,99 eur. Tieto nároky predstavovali zmluvnú pokutu za nedodržanie doby splatnosti.

Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu uplatňuje. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011)

V danom prípade navrhovateľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvných pokutách v sume 14,97 eur (3 x 4,99 eur), ktoré si uplatňuje na základe vyššie uvedených faktúr bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Navrhovateľ nepredložil listinu, z ktorej by predmetný nárok na zmluvné pokuty vyplýval. Prípadné vymedzenie v cenovom výmere, cenníku, obchodných podmienkach, prípadne na iných listinách, ktoré odporca nepodpísal, súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného preto súd túto sumu vo výške 14,97 eur z predmetných faktúr zamietol.

Navrhovateľ si z časti faktúry č. XXXXXXXXXXXX vyúčtoval aj sumu vo výške 16,50 eur za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie. Tieto poplatky ako súd uviedol vyššie boli uvedené v Cenníku, ktorý v zmysle zmluvy a Všeobecných podmienok bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Tu súd poukazuje na to, že medzi navrhovateľom a odporcom nebol dojednaný poplatok za aktiváciu a to priamo v zmluve, pričom v zmysle Všeobecných podmienok aktivácia je pripojenie do verejnej siete, ide o technický a administratívny postup, ktorým poskytovateľ umožní prístup k službám poskytovateľa. Možno teda konštatovať, že odpojenie znamená opak aktivácie, teda účastníkovi už nie je umožnený prístup k službám. Prečo potom tento „ len opačný postup“ bol spoplatnený poskytovateľom sumou 16,50 eur, azda len z dôvodu, že účastník už neplatí, resp. neplní si svoje povinnosti, nie je pre poskytovateľa už v rámci jeho obchodnej stratégie zaujímavý a preto je potrebné ho ešte v čo najväčšej miere sankcionovať. Súd mal za to, že takéto dojednanie ohľadne poplatku za odpojenie z dôvodu neplatenia, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, najmä ak vezmeme do úvahy, že Cenník ako súčasť zmluvy ako aj samotná zmluva boli vyhotovené žalobcom dodávateľom, poskytovateľom služieb bez možnosti žalovaného privodiť ich zmenu, ktorý tým, že podpísal zmluvu, keďže mal záujem o poskytovanú službu, musel prijať aj ostatné podmienky zmluvného vzťahu určené dodávateľom vrátane určenia poplatkov za jednotlivé služby ako aj poplatkov sankčného charakteru. Preto súd nárok navrhovateľa v časti uplatneného nároku na poplatok za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie v sume 16,50 eur v celom rozsahu zamietol.

Ďalším nárokom uplatňovaným navrhovateľom bol nárok na úhradu sumy 358,90 eur na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX, ktorou boli odporcoví právny predchodcom navrhovateľa vyúčtované rôzne pokuty. Jednou z uplatňovaných zmluvných pokút je Magio Sat pokuta vo výške 199,- eur bez DPH.

Navrhovateľ si uplatňuje predmetný nárok z titulu zmluvnej pokuty, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 10C/117/2014, Okresný súd Dunajská Streda sp. zn. 11C/380/2014). V predmetných rozhodnutiach bol predmetom konania mimo iného aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 199,- eur v súvislosti s poskytovaním služby Magio Sat právny predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., pričom aj keď predmetné dojednania boli naformulované odlišne od dojednania v tejto právnej veci, svojou podstatou postihovali konanie odporcov ako účastníkov v rámci poskytovanej služby Magio Sat, preto má súd za to, že sa jedná o podmienku s rovnakým významom, tak ako to predpokladá ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka.

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v

režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejímavý a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený navrhovateľom z titulu zmluvnej pokuty v sume 199,- eur nemožno navrhovateľovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v tejto časti spolu s príslušenstvom zamietol.

Žalobca si vo faktúre č. 7XXXXXXXXX, ktorou boli odporcovi právnym predchodcom navrhovateľa vyúčtované rôzne pokuty uplatnil aj ďalšie zmluvné pokuty a to pokutu za Magio box v sume 100,- eur, pokutu za diaľkový ovládač v sume 10,- eur, pokutu za kartu 19,95 eur a pokutu za ostatné príslušenstvo v sume 29,95 eur.

Čo sa týka nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvných pokút, navrhovateľ toto právo odvíja od zmluvy, tarify a cenníka s odkazom na Obchodné podmienky, pričom čo sa jedná zmluvy, tak táto je typovou zmluvou, ktorá je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie a rovnako pokiaľ sa jedná tarifu či cenník, ktoré boli súčasťou zmluvy. Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách ako aj v cenníku, tarife a cenovom výmere. Súd ďalej konštatuje, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatváral ako fyzická osoba. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok v súlade s ust. § 53 ods. 10 bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Zmluvné pokuty boli dojednané pre prípad porušenia povinnosti odporcu ako zákazníka vrátiť všetky zariadenia odovzdané mu navrhovateľom ako poskytovateľom ako aj v dôsledku ich poškodenia, odcudzenia čo straty. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti a súčasťou takto uzavretej zmluvy sa stali aj cenník, tarify a cenový výmer.

Tak ako to vyplýva z jednotlivých vyššie citovaných ustanovení predmetné zariadenia boli nevyhnutné pre poskytovanie dojednaných služieb, no neboli jej integrovanou súčasťou, boli vo vlastníctve poskytovateľa a odporcovi boli poskytnuté do dočasného užívania a nájmu, za ktorý sa odporca ako nájomca zaviazal platiť mesačne cenu nájmu.

Tu súd poukazuje na to, že žalobcovi ako vlastníkovi veci poskytuje ochranu ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Zákon v citovanom ustanovení poskytuje vlastníkovi súdnu ochranu proti tomu, kto neoprávnene zasahuje do jeho vlastníckeho práva, najmä umožňuje domáhať sa vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje a to podaním žaloby na vydanie veci.

Vlastníckemu právu sa poskytuje ochrana aj prostredníctvom trestnoprávnych predpisov, sú to najmä príslušné ustanovenia Trestného zákona o spáchaní, resp. naplnení skutkovej podstaty trestného činu krádeže, sprenevery, neoprávneného používania cudzej veci alebo poškodzovania cudzej veci.

Zo žalobného návrhu pritom ani nie je zrejmé, z akých dôvodov si navrhovateľ uplatňuje proti odporcovi uvedené zmluvné pokuty, keďže v danom prípade nebolo z jeho strany preukázané, že by došlo k strate, odcudzeniu jednotlivých zariadení, či ich poškodeniu alebo že by ich odporca odmietol navrhovateľovi vydať.

Navrhovateľ ako poskytovateľ a vlastník veci, s najväčšou pravdepodobnosťou nevyužil žiadnu z uvedených foriem ochrany, keďže zo žalobného návrhu ani predložených listín nevyplýva, žeby si takéto právo uplatnil a na ochranu svojho vlastníckeho práva si zvolil dojednanie o zmluvnej pokute postihujúcej zákazníka, čo môže navodzovať dojem, že jeho skutočným záujmom nebolo opätovne ako vlastník aj vec držať a nakladať s ňou, ale že tu bola len zvolená možnosť získania náhrady za takúto vec prostredníctvom inštitútu zmluvnej pokuty.

V ďalšom súd poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby zariadenia boli síce vrátené, avšak poškodené, pričom právny predchodca navrhovateľa ako poskytovateľ naplnenie týchto podmienok, resp. vyhodnotenie takéhoto stavu nikde nekonkretizoval, preto sa možno domnievať, žeby bolo len na voľnej úvahe a posúdení navrhovateľa alebo jeho pracovníkov, či by odporcovi ako zákazníkovi takéto povinnosť vznikla. Ako už bolo uvedené vyššie ohľadom predmetných zariadení súvisiacich s poskytovaním služby Magio Sat boli odporcovi poskytnuté do nájmu, pričom Občiansky zákonník v ustanovení § 681 v prípade skončenia nájmu ukladá nájomcovi prenajatú vec vrátiť v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci a ak sa spôsob užívania nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie, no právny predchodca navrhovateľa v rámci dojednania nájmu predmetných zariadení a s tým súvisiacich zmluvných pokút takúto skutočnosť nezohľadňoval, no napriek tomu dojednal ako jeden z predpokladov vzniku nároku na zmluvné pokuty aj poškodenie predmetného zariadenia.

Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu uplatňuje. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011)

Pre úplnosť, súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ešte uvádza, že v danom prípade navrhovateľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvných pokutách v sume bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Uvedené vymedzenie v cenovom výmere však súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na uvedené súd zamietol žalobu navrhovateľa aj v časti nároku na ostatné zmluvné pokuty v sume 159,90 eur.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd návrhu navrhovateľa v sume 36,23 eur s úrokmi z omeškania vyhovel a v časti 390,37 eur s prísl. návrh zamietol.

Navrhovateľ mal tak vo veci úspech vo výške 9% a odporca vo výške 91%. Po odpočítaní úspechu odporu od úspechu navrhovateľa (91%-9%), odporcovi vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania vo výške 82% z jeho celkových priznaných trov konania, ale keďže odporca si žiadne trovy konania nevyčísli a zo spisu mu ani žiadne trovy konania nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Vranov nad Topľou
dňa 10.02.2016

JUDr. Martin Kopina
samosudca
Za správnosť vyhotovenia
Mgr. Helena Šimková
vyšší súdny úradník